

023 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Blommechies in 't waailand

Deze keer laten we een inwoner van Sliedrecht aan het woord. Zij vertelt ons iets over "blommen in de waai". "As kaaind weunde ik vroeger in êên van die gezellige stoepies en azzie nou die stoep hêêlemael naer achtere uitliep, dan kwam-ie in een waailand uit en daer speulde we toch aaltijd zô graeg! Êên en al blomme dat daer stinge! 't Begon al vroeg in 't voorjaer mit de butterblomme. Dan zag het hêêle waailand zômaor knaoriegeel. Nou mò 'k ok gelijk weer denke aan de paerdeblomme, daer deeje de mense dikkels zô minnechies over, maor ik vong ze aaltijd prachtig. Soms maakte we van de klaaine stuksies van de steeltjies hêêle mooie krullechies. Dat ging uit z'n aage, azzie ze inknippte en in een glaoze potje mit waoter gooide.

Dan de madeliefjes hee, daer kò-je van die mooie kransies van maoke. Mit de naegel và-je duim maakte je dan een sneechie in 't steeltjie en daer stak-ie dan 't volgende madeliefie weer deur en zô aal maor vedder, tò-je op 't lest een kransie voor in je haer had. Ja, dat was een hêêle leuke tijd.

Maor in 't waailand groeide netuurlijk nog veul meer blomme. D'r wazze van die klaaine witte blommechies, die noemde we lepeltjies, dat was zeker omdat de blaodjies de vurm van een lepeltjie hadde, maor dat weet ik nie percies hoor. Soms wiere ze ok wel is lepeldiefies genoemd, glôôf ik, en was t'r ok gêên versie of een spellechie bij? Meschie kan êên van de lezers of lezeresse 's wat laete hore want ik zou d'r graeg 's wat meer van wille wete.

Luizeblomme, die hà-je ok nog. Die hadde van die aarge lange stele mit van die schaarmachtige blomme, die wit wazze. Daer was-ie aaltijd een bietjie benauw van, omdat-jie docht dà je daer echt luize van kon krijge. Weet-jie aagelijk wel hoe dà-me pinksterblomme noemde? Nou, dat noemde we stijfseltjies, of... eh...zeeje we nou stijfseltjies, dà weet ik ok nie meer. Dan de brandnetels, hee, daer zeeje we aaltijd broenetels tege of broeinetels, dat wier allebaai wel gezeed. Êên keer zel ik và-me leve niet vergete. We wazze aan 't rollebollen en toe kwam ik languit in de broenetels terecht. 'k Zat van top to têê onder de bulte.

Dan hà-je ok nog van die paorse koekoeksblomme, die noemde we meulentjies. Sjonge, jonge, 'k heb t'r nogal nie dikkels geplukt! Oh ja, je had ok veul van die grassies mit aerpluime die zô prikte en die stopte we dan bij mekaor in de mouwe van de jasse en omdà ze dan zô omhông krope, zeeje we daer kruiperties tege. Je ken toch wel die rôôdpaorse en die witte blommechies van de klaoverties? Die hadde hêêlemael een aparte naam, want die noemde we donsies. Vong-ie trouwes een klaovertie mit vier, in plek van drie blaodjies, dan hieuw-ie dat om te drônge, want een klaovertie-vier dat broch geluk!

Dan hà-je ok nog van die harde zaedbollechies van de distel, die vast bleve zitte azzie ze naer mekaors klere gooide. Die mos-ie vemaal nie in je haer krijge want dan kreeg-ie ze d'r host nie meer uit. Die dinge noemde we kleverties. Dan heb 'k 'r voor 't lest nog êên! Weet-jie hoe we de blomme van de haogwinde noemde? Neeje? Dà 's juist zô'n mooie! Die noemde we pispotjies. Maor nou stop ik, de volgende keer zel 'k wat vertelle over ons blommetuintjie.

**Reacties en aanvullingen graag aan: Korrie Lissenburg-van Genderen(15368),
Rook Buizert (12035) of Klaas Stabij (12920)**